

danne Diskussioner, og deels fordi jeg ikke vil, at man fra Prægravationsspørgsmaalets Side skal afgjøre denne Sag, men kun efter hvad der paa en retfærdig og billig Måde kan være at foranstalte i saa Henseende, skal jeg tillade mig at anbefale det ærede Thing at antage Forslaget saaledes, som det foreligger fra Folkethinget.

M. W. Bruun: Jeg skal ikke paa nærværende Standpunkt af Sagen gaae mere specifikt ind paa det, som vistnok er det Væsentligste, nemlig Spørgsmaalet om Ophævelsen eller Ikke-Ophævelsen af Kjøbenhavns Consumption. Det forekommer mig, at der er mange og vægtige og for mig aldeles overveieende Grunde til ikke nu strax at tage en Bestemmelse, hvorved en saa betydelig Indtægt for Staten, saa at sige, overstryges eller ophører; men dette vil jo under Sagens 2den Behandling nærmere komme til Drøftelse, og jeg skal da, hvis jeg finder Anledning dertil, forbeholde mig nærmere at komme tilbage derpaa. Hvad jeg derimod allerede idag fra mit Standpunkt maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, er, at, uagtet jeg vilde være tilbøjelig til at slutte mig til den ærede Majoritet's Indstilling, har jeg dog mod dens principale Indstilling samme Indvending at gjøre som den sidste ærede Taler, nemlig den, at man foregriber de kommende Things eller Sæssioners Beslutninger, ved allerede nu at udtale, at Consumptionen for Kjøbenhavn den 1ste April 1852 skulde ophøre. Det forekommer mig, at denne Indstilling foregriber Thingenes senere Beslutninger i to Retninger; for det Første derved, at den giver, saa at sige, Udsligt til, at Consumptionen til 1ste April 1854 vil blive hævet, og paa den anden Side derved, at den saa at sige, affærer Muligheden af at hæve den forinden, hvis Thinget ved en senere Drøftelse af Sagen skulde komme til det Resultat, at dette var det Rigtige. For mig vilde det være mere antageligt, hvis den ærede Majoritet var kommen tilbage til Udkastet, saaledes som det oprindeligt forelaa fra Regjeringen, i alt Fald med Undtagelse af Tarifens Forandring; derved troer jeg, at Spørgsmaalet var blevet holdt aldeles aabent, og dette vilde for mig være det ene Rigtige. Den sidste ærede

Taler har mod den subsidiaire Indstilling af Majoriteten indvendt, at denne Sag i det andet Thing var bleven aldeles forkastet. Dette er vistnok et Hensyn, som vel bør komme i Betragtning, men som dog ingenlunde er det ene afgjørende, og der er for mig netop saa Mæget, der taler for Majoritetens subsidiaire Indstilling, naar man ikke kan komme tilbage til det oprindelige Udkast, at jeg dog næsten skulde troe, at det her i Thinget maatte vinde Bifald. Ved at tage Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, med Bestemmelsen om, at den kjøbenhavnske Consumption skal ophøre den 1ste April 1852, vil den lovgivende Magt og hver enkelt Deel af samme have det i sin Magt at kunne hæve Consumptionen; thi da kan den ikke vedblive, uden at de forfjællige Dele af den lovgivende Magt derom ere enige; hver enkelt Deel af samme vil kunne sige: „Nei, den skal ikke fornyes“, og den skal altsaa ophøre. Men, ved at føie Slutningspunktummet til, gaaer man videre; man binder ikke alene de andre Dele af den lovgivende Magt, Landsthinget, s. Gr., binder ikke blot Folkethinget, men ogsaa sig selv, og det for en Sæssion, hvort der ikke er foregaaet nye Valg, altsaa, hvor Landsthinget maa forudsættes at bestaae af de samme Medlemmer som nu. Dette forekommer mig at være stridende mod almindelige Røgsfabcsregler. Jeg troer ikke, at der er Grund til nogenstunde at forhindre sig selv fra at kunne tage en forandret Bestemmelse.

Orsted: Det ærede Udvalg har udtalt, at det eenstemmigt er af den Mening, at, dersom Spørgsmaalet endnu var aabent, vilde det under Landets nuværende finantistelle Forhold have fundet Foranledning til ikke ubetinget og strax at tilraade denne betydelige Afgang i Statsindtagterne; deri er jeg paa det fuldkomneste enig. Da jeg nu paa den anden Side maa erkende, at det paa Sagens nærværende Standpunkt er umuligt at gjøre noget, hvad der er gjort med Hensyn til Consumptionens Ophævelse, har jeg virkelig befundet mig i en pinlig Usikkerhed med Hensyn til, hvad jeg efter Pligt skulde gjøre i nærværende Sag. Jeg var i en noget lignende Stilling med Hensyn til en anden Sag, som nylig var under For-